

Johnsen: Jeg tillader mig i Henhold til mine Udtalelser sidst, og da den højtærede Landbrugsminister har ønsket en Konference angaaende denne Sag, at foreslaa Lovforslaget henvist til det om Saltvandsfiskerilovforslaget nedsatte Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 5. April 1888 om Fiskeriet i Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Sagen sattes til Forhandling.

Forslagsstilleren (Dalsgaard): Da det Emne, jeg har tilladt mig at indbringe til Forhandling i det høje Ting, vel nok ligger de fleste af Tingets ærede Medlemmer noget fjernt, skal jeg forudskikke den Bemærkning, at ved laasede Vande forstaas kun Vande, hvor det er aldeles forbudt at drive Fiskeri med visse Aalevaad ikke blot paa enkelte Tider af Aaret, men hele Aaret. Grunden til, at man er kommen ind paa at slaa saadan Laas for visse Vande i Limfjorden, ligger i, at man tidligere har haft den Opfattelse, dels at en saadan fuldstændig Fredning af visse Vande for Aalevaad kunde have en gavnlig Indfyldelse paa Fiskeyngelen i Almindelighed, og dels, at det indirekte vilde gavne Fiskebestanden i det hele, fordi man antog, at Aalevaaddene stærkt bidroge til at ødelægge Plantevæksten paa Fjordbunden, som jo i høj Grad er en Betingelse for Fiskenes Ernæring.

De laasede Vande i Limfjorden have en meget gammel Historie, som jeg dog heldigvis ikke finder det fornødent at trætte det høje Ting med udførligt at komme ind paa. Jeg skal kun minde om, at den første Laasning indførtes for over halvandet Hundrede Aar siden, i 1750. Siden har Opfattelsen svinget stærkt frem og tilbage. Snart har man haft store Dele af Limfjorden laasede, snart kun mindre Dele, og snart har hele Limfjorden været fuldstændig frit Fiskevand. I 1867 gik man saaledes til fuldstændig at ophæve Laasningen, men det varede ikke længere end til 1872, inden man begyndte saa smaat

at genoptage Laasningen. Og ved den nuværende Fiskerilov af 5. April 1888 gik man saa til at laase i meget betydelig Udstrækning. Man gik ved denne Fiskerilovs § 31 til at forbyde Brugen af de nævnte Aalevaad i 7, for de flestes Vedkommende ret betydelige, Vande i Limfjorden, og herved staaer det endnu den Dag i Dag.

Fiskerne have nu aldrig syntes rigtig om disse Laasningsbestemmelser. De have ikke troet, at de havde nogen synderlig Betydning for Fiskeyngelen, og da det jo ofte viste sig, at netop de laasede Vande vare særlig rige paa Fisk, har Fristelsen for Fiskerne været stor til af og til at drage et Dræt i disse Vande. Særlig vare Fiskerne meget utilfredse med, at man, efter helt at have opgivet Laasningen eller i ethvert Tilfælde efter at have haft den kun i meget ringe Grad, i 1888 gik til at laase saa mange Vande i saa udstrakt en Grad, som man gjorde. Da jeg nu ogsaa har haft den Opfattelse hele Tiden, at man i hvert Fald gik for vidt med Hensyn til det Spørgsmaal i 1888, gik jeg allerede i første Rigsdagssamling derefter sammen med den nuværende Folketingsmand for Thistedkredsen (N. Andersen) til i Folketinget at gøre et Forsøg paa at faa en delvis Ophævelse af Laasningen. Det lykkedes os den Gang at gennemføre dette Forsøg i Folketinget, men det strandede i dette høje Ting, og Motiveringen var den, at man fandt det rigtigst at afvente den almindelige Revision af Fiskerilovgivningen, som alle allerede den Gang gik ud fra maatte komme inden ret mange Aar. Forsøg paa den almindelige Revision af Fiskerilovgivningen blev saa endelig optaget midt i 90'erne. Ved det første Fiskerilovforslag, der da kom frem, stod den daværende Regering fremdeles paa Laasningens Standpunkt fra 1888, men i Samlingen 1896—97 lykkedes det i Folketinget at naa til en Overenskomst med den daværende Landbrugsminister om at forlade Standpunktet. Da Sagen et Par Aar efter, i 1898—99, kom til Behandling i Landstinget, fandt Landstingsudvalget det imidlertid rigtigst at indhente de sagkyndiges Erklæring om dette Laasningsspørgsmaal. Disse Erklæring findes i Rigsdagstidenden for 1898—99 Tillæg B., en fra Forstanderen for Biologisk Station: Sp. 665 ff. og en fra Fiskerikontroløren for Limfjorden: Sp. 677 ff. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle ganske faa Udtalelser af disse Erklæring. Forstanderen for Biologisk Station, som jo er særlig kompetent til at dømme om Spørgsmaalet,